

Dr. Losonczy György

(Érsekcsanád, Pest-Pilis-Solt-Kiskun m. 1919. IX. 12. Szeged, 2003. X. 19.)

gyógyszerész, orvosdoktor, egyetemi tanár

A Pázmány Péter Tudományegyetemen 1941-ben gyógyszerészi, 1947-ben orvosdoktori oklevelet szerzett. Közben 1945-1949 között a Gyógyszerészek Jóléti Alapjának elnöke és a Népjóléti Minisztérium Gyógyszerészeti Osztályának vezetője (1945-1947) volt. Az Országos Közegészségügyi Intézet klinikai adjunktusává nevezték ki 1947-ben. "A Gyógyszerész" szaklap felelős szerkesztője volt 1949-ben. A Honvéd Egészségügyi Kutató Intézet járványügyi osztályának orvosa és a bakteriológiai laboratórium vezetője 1950-1957 között. A Budapesti Orvostudományi Egyetem Közegészségtani Intézetének adjunktusa (1957-1959). A budapesti László Kórház Klinikai Epidemiológiai Osztályának vezető főorvosa volt (1959-1987). Az orvostudomány kandidátusa fokozatot 1958-ban, a tudomány doktora fokozatot 1972-ben nyerte el. Átvette az Országos Baleseti Intézet Klinikai Epidemiológiai osztályának vezetését (1988-2003). A Szegedi Egyetem címzetes egyetemi docense (1975-1979), majd címzetes egyetemi tanára.

Tudományos munkássága: pályája kezdetén jelentős szerepe volt a budapesti és az országos II. világháború utáni gyógyszerellátás megindításában, majd anya és csecsemővédelmi kérdésekkel foglalkozott. A honvédség járványügyi problémáit vizsgálva, a hemorrhagiás betegségek felé fordult a figyelme. Alapvetően jelentős eredményeket ért el a kórházi iatrogén eredetű fertőzések vizsgálata terén. Nevéhez fűződött az önálló tudományág, a klinikai epidemiológia fejlesztése.

Főbb munkái:

1. Iatrogén infekciók. Kandidátusi értekezés. Bp. 1967, III. kiadás, 1974.,
2. A klinikai járványtan fogalma, methodikai kérdései, információs rendszere és laboratóriumi módszereinek értékelése. Doktori értekezés. Bp. 1977.,
3. Klinikai járványtan. Bp. 1989.,

Irodalom:

1. Révai Új Lexikon. 13. köt. 477-478.,